

พลิกสถานการณ์

๒๗ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๖

เราจะไปเฉาเฉยอะไร อย่าไปจ้อง อย่าไปแค้น ทำให้มันแจ่มแจ้งให้ได้ สงบเสงี่ยม สง่างาม จ้อง ๆ นั้นไม่ใช่สามเณรแล้ว ต้องระดับที่พระราชอาอย่างพระเจ้าอโศกมหาราช มองเห็นสามเณรนิโครธแล้วเกิดกุศลศรัทธาขึ้นมา ทำให้สถานการณ์พลิกเลย ซึ่งช่วงนั้นพระพุทธศาสนากำลังจะหมดไปแล้วจากอินเดีย หวนคืนมาใหม่

ต้องใช้โอกาส

๒๗ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๖

เมื่อเราได้โอกาสแล้ว เราก็ต้องใช้โอกาสศึกษาพระธรรมวินัย ให้แตกฉานทั้งปริยัติ ปฏิบัติ ปฏิเวธ เทศนา วิชชาธรรมกาย อย่าเพิ่งรีบตาย ให้เข้าถึงธรรมกายกันก่อน ทำให้ครบถ้วนบริบูรณ์กันไปเลย

วิมานยังอยู่

๒๗ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๖

หลวงพ่อก็นึกถึงลูกเณรทีไร แล้วมันปลื้ม...! ลูกของเรามีบุญมาก มาจากไหนไม่สำคัญ วุบมาเลย เพราะเขา มาเกิด แต่เขาไม่ได้เกิดมาแบบชาวโลกทั่วไป มาเกิดเพื่อการนี้ วิมานยังอยู่เลย บุญยังพร้อม แต่ว่าถึงคราวที่จะต้องเผยแผ่พระพุทธศาสนาวิชาธรรมกาย ก็รีบลงมาเกิด เพื่อจะมาทำภารกิจหน้าที่อันนี้ให้สมบูรณ์ เราต้องปัดและภาคภูมิใจบ่อย ๆ นะลูกนะ

เหมือนต้นกล้วย

๒๗ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๖

สอนตัวเองให้ได้ เตือนตัวเองให้ดี วยตอนนี้งำลังแข็งแรง ความแข็งแรงของลูกเณรเป็นสิ่งที่เงินซื้อไม่ได้ ผู้เฒ่าผู้ผ่านอายุ ผู้ผ่านโลกมายาวนานมีอายุมาก ๖๐ ปีกันขึ้นไปอย่างนี้ ท่านเหล่านั้นสมบูรณ์ไปด้วยประสบการณ์ทางโลก สมบูรณ์ด้วยทรัพย์ศฤงคาร สมบูรณ์ด้วยพวกพ้องบริวาร คือ ท่านมีความพร้อมตรงนี้น่าจะดีกว่าเรื่องทรัพย์ ลาภ ยศ สรรเสริญ ก็ผ่านกันมาแล้ว

แต่พอปลดเกษียณไปแล้ว ท่านสรุปได้เลยว่า ชีวิตที่ผ่านมา ไม่มีอะไรเป็นแก่นสารเลย ขนาดผ่านมาทุกอย่าง สมมุติกันทั้งสิ้น สมมุติว่า เป็นนั่น เป็นนี่ เป็นลูกน้อง เป็นเจ้านาย เป็นอะไรสารพัด พอปลดเกษียณก็เป็นตาแก่ แล้วก็ไม่ได้อะไร

ถามว่า ได้รับความสุขที่แท้จริงไหม ก็ไม่ใช่ ต้องไปถามว่า มีอะไรภาคภูมิใจบ้างในชีวิตที่ผ่านมา ก่อนปลดเกษียณตอบกันไปคนละอย่าง ซึ่งฟังดูแล้ว มันเหมือนต้นกล้วย ซึ่งไม่มีแก่นสารอะไรของชีวิต